

UITSpraak 22 – 394

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

het Bestuur van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellant heeft verzocht om toegelaten te worden tot de bacheloropleiding [X], [X] (hierna: de opleiding).

Bij besluit van 15 juni 2022 heeft verweerder het verzoek afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellant op 2 augustus 2022 administratief beroep aangetekend.

Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 17 augustus 2022 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 24 augustus 2022 is het beroep behandeld tijdens een hoorzitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen. Namens verweerder waren bij de zitting aanwezig [namen] van Student Onderwijs Zaken.

**Uitspraak
22-394**

Overwegingen

Blad 6/6

Het college heeft kennis genomen van de standpunten van partijen, zoals weergegeven in de stukken.

Verweerder heeft het verzoek van appellant om te worden toegelaten tot de opleiding afgewezen, omdat het door hem in [X] behaalde diploma [X] aan de [X] niet als equivalent met het Nederlandse VWO-diploma wordt beschouwd. Het diploma komt meer overeen met een HAVO-diploma. Er zijn volgens verweerder aanzienlijke verschillen met het VWO; deze betreffen onder meer het aanbod van vakken, de inhoud daarvan, het aantal schooljaren, de oriëntatie van de opleiding, het onderwijssysteem, en het type vervolgopleidingen waartoe gediplomeerden toelaatbaar zijn. De door appellant behaalde cijfers zijn lager dan de vereiste 80%. Hij heeft geen studiepunten behaald aan de [X] of [X] in [X] ([X]); daar behaalde resultaten hadden de twijfel over de toelaatbaarheid van appellant eventueel kunnen wegnemen. Appellant kan volgens verweerder worden toegelaten tot de opleiding na het behalen van het eerste jaar van een HBO-bachelor.

Volgens appellant is zijn [X] echter niet te vergelijken met gewone [X] Diploma's in [X], zoals Admissions Office heeft gedaan. Ook heeft verweerder ten onrechte geen rekening gehouden met de resultaten die hij heeft behaald aan tot de beste [X]-universiteit in [X], [X]. Wegens zijn persoonlijke omstandigheden (appellant is een [X]) is hij niet in staat om een transcript van de door hem behaalde resultaten aan de [X] in [X] te krijgen. De eerste zes maanden heeft hij onderwijs gevolgd en deelgenomen aan de *midterm*. Wegens de [X] omstandigheden was het voor hem echter niet veilig en mogelijk om deel te nemen aan het eindtentamen. Daarom heeft hij geen studiepunten behaald aan de [X]. Hij is naar Nederland gevlucht en woont en werkt in Leiden. Hij is inmiddels toegelaten tot een HBO-opleiding, maar vindt dit eigenlijk verloren tijd, omdat hij de bacheloropleiding [X] volgen, die goed bij zijn persoonlijkheid past. Appellant is graag bereid om zonedig nog een staatsexamen te doen om te kunnen worden toegelaten tot de opleiding.

Verweerder laat zich voor de beoordeling van diploma's van vooropleidingen adviseren door Admissions Office. Admissions Office heeft het door appellant

**Uitspraak
22-394**

Blad 6/6

behaalde [X] Diploma in navolging van het NUFFIC gewaardeerd als een diploma op HAVO+-niveau.

Appellant heeft zich in stukken en ook ter zitting op het standpunt gesteld dat de [X] een eliteschool is van het [X] waartoe uitsluitend de allerbeste scholieren worden toegelaten en waarvan de gediplomeerden tot de besten van [X] behoren. Hij meent daarom dat zijn diploma door Admissions Office ten onrechte op één lijn in gesteld met een diploma van een willekeurige andere [X]-school in [X].

De [X] School wordt ook door Admissions Office beschouwd als één van de betere [X] scholen. Uit het advies blijkt echter niet hoe Admissions Office deze omstandigheid in de waardering heeft meegewogen. Als een diploma van elke [X]-school al vergelijkbaar is met HAVO+ valt immers zonder toelichting niet in te zien waarom een diploma van één van de betere of wellicht zelfs de beste [X]-scholen niet – zij het wellicht slechts nipt – vergelijkbaar is met een VWO-diploma. Deze toelichting ontbreekt en ook verweerder is er ter zitting niet in geslaagd deze toelichting alsnog te geven.

Appellant heeft ter zitting verder onweersproken gesteld dat de [X] in de nasleep van de mislukte [X] door de regering [naam] is gesloten en dat de archieven daarom (ook voor hem) niet meer beschikbaar zijn. Hij kan daarom niet aantonen dat, gezien de daar behaalde examenresultaten, een diploma van de [X] ten minste vergelijkbaar is met een Nederlands VWO-diploma. Van appellant als in Nederland erkend vluchteling kan ook niet worden gevergd contact op te nemen met de [X] autoriteiten om meer duidelijkheid te krijgen. Dit mag echter niet in zijn nadeel uitpakken. Het College verwijst hiervoor ook naar artikel VII van het Verdrag van Lissabon.

Dit geldt ook wat betreft het verblijf van appellant aan [X] in [X]. Appellant heeft daar – ook naar eigen zeggen – weliswaar geen tentamens gehaald, maar heeft wel aangevoerd dat dat mede het gevolg is van de moeilijke positie waarin hij als [X] uit [X] in [X] verkeerde; deze leidde er uiteindelijk toe dat hij [X] moest verlaten en dat hij zich genoodzaakt zag in Nederland om [X] te vragen. Deze omstandigheden leiden er weliswaar niet toe dat appellant daarmee alsnog voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, maar hadden door verweerder wel moeten worden betrokken in de afweging of appellant niet het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

Ter zitting is verder duidelijk geworden dat de route die door verweerder wordt voorgestaan waarbij appellant eerste het eerste jaar aan een HBO-instelling afrondt voor hem onevenredige gevolgen heeft. Die route zou er niet alleen toe leiden dat appellant, als [X], niet in Leiden kan blijven wonen, maar dat hij ook zijn huidige [X] vanuit de [X] en [X] in [X] verliest.

**Uitspraak
22-394**

Blad 6/6

Gezien de uitzonderlijke situatie waarin appellant verkeert en gezien de stukken en wat ter zitting naar voren is gebracht, is het College van oordeel dat de twijfel of appellant al dan niet – nipt - voldoet aan de voor de opleiding geldende toegangseisen in dit geval niet in zijn nadeel mag worden uitgelegd. Het College vindt hiervoor steun in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285. Het administratief beroep is daarom gegrond en het bestreden besluit moet worden vernietigd.

Aangezien verweerder zich niet op het standpunt heeft gesteld dat er een andere reden is om het toelatingsverzoek af te wijzen, leidt dit er dus toe dat appellant op grond van artikel 7.28, eerste lid, van de WHW tot de opleiding moet worden toegelaten. Het College merkt hierbij voor de volledigheid op dat ook appellant aan het eind van het eerste jaar zal moeten voldoen aan de dan geldende eisen van het Bindend Studieadvies.

**Uitspraak
22-394**

Blad 6/6

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het administratief beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 14 juli 2022;
- III. bepaalt dat appellant per 1 september 2022 tot de opleiding is toegelaten.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, voorzitter, dr. A.M. Rademaker, dr. J.J. Hylkema, J.J. Christiaans BA en G.S. Cornielje LLB, bijgestaan door mr. I.L. Schretlen, secretaris.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

De beslissing is op 1 september 2022 per mail aan partijen bekendgemaakt.

Het afschrift van de uitspraak is verzonden op:

Voor eensluidend afschrift,